

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Da modellen for at få udskrevet folketingsvalg forudsætter et flertal i Folketinget, og da det stod klart efter SF's meldinger, at SF ikke ønskede at medvirke, så var min indstilling til det konservative gruppemøde, som blev holdt kl. 16.00, at vi ikke skulle gennemføre underskriftsindsamlingen, for så ville det være et slag i luften, fordi der ikke kunne blive flertal for et folketingsvalg, og derfor blev det ikke efterprøvet, hvem i den konservative gruppe der ville sige hvad. Indstillingen var, at vi ikke ville have en underskriftsindsamling, når SF ikke ville medvirke til en underskriftsindsamling.

Formanden:

Altså, jeg kan godt forstå, at man gerne vil have flere korte bemærkninger. Sådan ser det ud. Men det er ikke hensigtsmæssigt. Jeg må bede om, at man venter til en senere omgang.

Så har hr. Fogh Rasmussen ordet i ordfører-rækken. Der må være en grænse for, hvor længe det skal fortsætte!

Fogh Rasmussen (V):

Efter den historiske udredning kan jeg indskrænke mig til at fastslå, at nu har vi altså en socialdemokratisk regering. Den regering har skabt nye spilleregler for arbejdet her i Folketinget. Vi har nu en flertalsregering, der består af fire partier, og disse fire partier forhandler bag lukkede døre. Når de endelig har nået et kompromis, har de utrolig svært ved at give indrømmelser til Folketingets øvrige partier.

Vi har en regering, der omgærder sig med en lukkethed, der ikke er set mage til siden det gamle Kreml før systemskiftet. Det startede med det berygtede pressecirkulære, der tilsigtede at give ministre mundkurv på over for pressen, og den foreløbige kulmination har været statsministerens forbud mod at referere fra et pressemøde i forlængelse af EF-topmødet.

De nye spilleregler betyder, at regeringen gør, som den vil. Den bruger sit eget flertal til at gennemføre den politik, som de fire partier er enige om. Regeringen behøver ikke at tage hensyn til Folketingets øvrige partier, og det gør den heller ikke. De nye spilleregler har i

praksis sat Folketinget ud af spillet. Folketinget er blevet et ekspeditionskontor for de beslutninger, som flertalsregeringen har truffet bag lukkede døre.

Lad mig sige med det samme, at det er selvfølgelig regeringens ret at bruge sit eget flertal. Det er en flertalsregering, og derfor bestemmer den selv. Det er de nye spilleregler. Men de nye spilleregler betyder til gengæld også, at der er en ny situation for oppositionen. Når vi har mindretalsregeringer, er de tvunget til hele tiden at inddrage Folketinget i arbejdet. Partierne uden for regeringen har derfor altid mulighed for at få en betydelig indflydelse, hvis de selv vil.

Nu er det anderledes. Nu er det regeringen selv, som bestemmer, om den vil inddrage Folketingets partier, og hvilken indflydelse disse partier kan få. Jeg vil godt sige lige ud, at indtil nu har regeringen været arrogant i sin afvisning af Folketingets øvrige partier. Det er selvfølgelig regeringens ret, men så må alle også indstille sig på, at så bliver der en meget klar og en meget markant opposition. Det hører til de nye spilleregler, som regeringen selv har stillet op.

I et halvt år har Danmark haft formandskabet for EF. I dette halvår har Danmark haft alle muligheder for at markere danske synspunkter og sætte et dansk stempel på EF's beslutninger, men det har været et skuffende formandskab. Regeringen har slet ikke formået at slå igennem som formandskab. Jeg tror, man kan sige, at det er det mest usynlige formandskab nogen sinde, og med sin håndtering af topmødet i København har formandskabet sat Danmark i et mildt sagt mærkeligt lys.

I de store og afgørende spørgsmål har regeringen ingen nævneværdige resultater opnået. Der har kun været få og små fremskridt i forhandlingerne med bl.a. de nordiske lande om optagelse af nye medlemmer i EF. Der er ikke sket noget som helst synligt med hensyn til at udmønte nærhedsprincippet i praksis. Der er reelt ingen fremskridt sket med hensyn til at styrke samarbejdet og handelen med Øst- og Centraleuropa og Rusland. Krigen i det tidligere Jugoslavien har udviklet sig katastrofalt og sat skarpt projektørlys på EF's afmagt.

Jeg vil da gerne sige, at der er ingen her, der tror, at der er lette løsninger på Jugoslavienkrisen. Men EF's afmagt er blevet forstærket af